

[Erling Christensen]

rens positive indstilling, og jeg håber, at ministeren stadig har den indstilling.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Man må gerne have lov til at sige de ting under forudsætning af, at det er inden for den aftalte taletid.

Margrete Auken (SF):

Jeg skal først sige til hr. Knud Lind, at hvad angår § 14 i vores lovforslag, står der »... hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe«. Man skal altså lige læse videre, hvad der står. Det er ikke sådan, at man ikke må gå ud og filme dyrene i Zoologisk Have. Det må man gerne.

Hvad angår tilsynet med erhvervsmæssigt dyrehold, synes vi ærligt talt, at det er fair nok, hvis man har et erhvervsmæssigt dyrehold. Det kan være, der er en mindstegrænse; lad os snakke om det. Men at vi skal have et tilsyn med det, det kan jeg ikke forstå at hr. Knud Lind er skeptisk over for.

Så er jeg i øvrigt lidt skuffet over, at hr. Knud Lind slet ikke er gået ind på spørgsmålet om de rituelle slagtinger, hvis der anvendes bedøvelse. Vores forslag går jo på, at der skal anvendes bedøvelse. Jeg går ikke ud fra, at det er, fordi hr. Knud Lind har noget særligt mod muslimer, han ikke laver den sondring. Nå, han nikker. Det er derfor. Nå, den mistanke havde jeg også. Men SF tager ikke racemæssige hensyn til, hvordan vi skal behandle dyrene, og heller ikke trosmæssige hensyn. De skal behandles ordentligt, og hvis dyret bliver bedøvet, er vi tilfreds med det.

Så vil jeg sige til justitsministeren, at det er ikke rigtigt at sige, at vi har et negativt forhold til landbruget. Det forslag, vi er kommet med, giver 10 års afvikling. Det er faktisk en rigelig afskrivningstid. Og jeg mener ikke, at det er at behandle folk respektfuldt og med agtelse, hvis man ikke går ind og diskuterer og også siger, at der er ting, der kan laves bedre og anderledes, og masser af landmænd er enige med os.

Jeg synes, det er en nedladende holdning at sige, at man ikke har lov til at gå i diskussion og også at fremsætte forslag. Og vi skal også en gang imellem have lov til at sige, at det dér går vi ikke med til. Jeg tror i mange tilfælde også, at vi ville få landbrugets støtte til det.

Jeg kan bare se, desværre, at landbrugets organisationer, når bortses fra den med sundhe-

den, har ageret, som om de har haft svært ved at arbejde på en kompromislinje. Jeg tror, vi havde stået betydelig bedre, hvis landbrugets organisationer havde respekteret den betænkning, der var færdig i 1988, og havde holdt fingrene en lille smule fra et intensivt lobbyarbejde i nogle bestemte områder. Så havde vi faktisk været langt med denne sag. Det er ikke fremmende for tilliden.

Må jeg så sige om øretatoveringer, at der jo er lovgivning om registrering af hunde i flere andre EF-lande, og at EF-Parlamentet – sagt til opbyggelse for hr. Nør Christensen – støtter det.

Det kan godt være, at registreringen af katte og hunde bliver meget bureaukratisk, men der ligger faktisk et udarbejdet forslag fra dyreværnsorganisationerne. Lad os se på det og så finde ud af, om det er så umuligt at have med at gøre, som ministeren siger.

Hvad angår Det Dyreetiske Råd og de dyreværnsråd, vi har foreslået, synes jeg egentlig, det ville være sjovt, hvis ministeren kom op og gav et eneste eksempel på, at Det Dyreetiske Råds anbefalinger er slået igennem i justitsministerens forslag. Jeg havde forleden dag en diskussion med et medlem af Det Dyreetiske Råd, som var så glad for sit råd. Så sagde jeg: »Hvad har du fået ud af det?« Så sagde han: »Ja, vi har overtalt nogle folk i rådet.« »Ja, det ved jeg godt,« sagde jeg så, »men det kan jo ikke ses på justitsministerens forslag.« Og det måtte han jo medgive mig. Ikke et eneste sted i justitsministerens forslag kunne det ses.

Vi fik lige noget med æglægningsburene til allersidst, men det er ikke noget, der er indgået med vægt i forslaget. Det var, fordi der pludselig kom lidt blæst om det, da vi skulle have sagen i salen. Det ved ministeren også godt. Vi kan ikke finde noget af det andet, og det er jo en af grundene til, at vi er utrygge ved den model, at det ikke slår igennem, og vi kan altså ikke leve af kønne ord i denne sammenhæng.

Jeg er enig med ministeren i, at det ikke skal medføre, at vi skal lave lovændringer her i Folketinget, hver eneste gang noget sker i EF. Ministeren kan jo se, at sådan har vi også beskrevet det i vores forslag, mere detaljeret er forslaget heller ikke, og det var præcis det, der var baggrunden for, at vi støttede flertallet bag den grønne betænkningens forslag om et dyreværnsråd.